

Ja muidugi - olnud pool tundi teel, alustas ema haridusliku poolega.

Ta oli raamatukogust laenutanud hunniku hispaania keele õppe CD-sid ja ütles, et kasutame teekonna pikki vahemaid perekondlikult uue keele õppimiseks.

Emä ütleb alati, et võõrkeele õppimine on parim, mida oma aju heaks teha saad. See võib tõsi olla, aga ma arvan, et ta võiks tegeliku ÕPPIMISE koolidele jätta.

Emma otsustas, et oleks hea mõte varakult mulle vöörkeelt õpetada, nii et kui ma olin esimeses klassis, pani ta hispaaniakeelsed kanalid mulle hommikusöögi ajaks mängima.

Emma kordas mida tahes nad televiisoris ütlesid, aga kui TEMA neid sõnu ütles, tulid need veidi erinevalt välja.

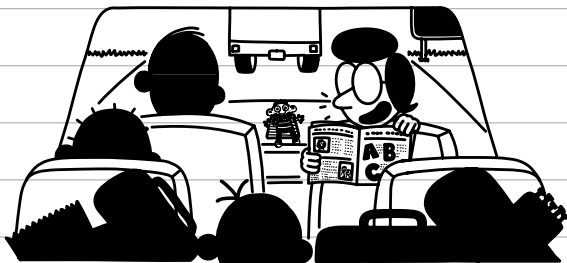

Asi lõppes igasuguste fraaside õppimisega, mis polnud õiged. Näiteks see, kuidas sa PEAKSID üttelema hispaania keeles "Mis su nimi on", on "Cómo te llamas." Noh, ma tean seda NÜÜD, sest õppisin seda hispaania keele tunnis.

Aga kui ma olin väike, õpetas ema mulle, et "Mis su nimi on" hispaania keeles on "Te amo", mis TEGELIKULT tähendab "Ma armastan sind". Oleksin soovinud, et oleksin seda teadnud enne, kui jõudsin seda miljonile erinevale inimesele öelda.

Täna mängis ema kaht esimest hispaania keele CD-d, aga ta läks närvi, sest keegi ei paistnud sellest hoolivat. Niisiis vahetas ta taktikat ja ütles, et me mängime automängu, millest ta ajakirjast luges.

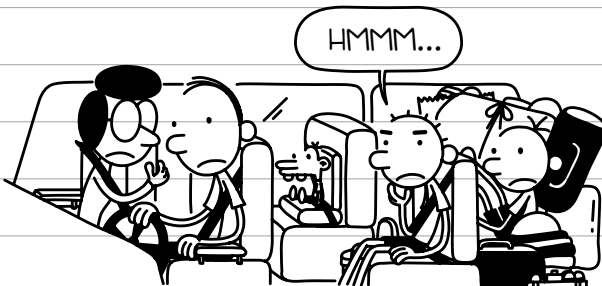
Mängu nimi oli "Täheostud" ja seda mängitakse nii: esimene mängija peab nimetama toidupoest saadava kauba, mis algab A-tähega. Järgmine inimene peab ütlema asja, mis algab B-ga ja nii edasi.

Kui inimene EI SUUDA öelda asja, mis algab õige tähega, on ta mängust väljas.

Ema ütles, et ma peaksin alustama, nii et ütlesin "apelsin", mis minu arvates on ainuõige valik.

Rodrick oli järgmine, aga ta ütles, et ta ei suuda välja mõelda mingit toitu, mis algab "B-ga".

Olen üsna kindel, et ta valetas, et mängust välja saada, aga Rodricku puhul ei või iial teada.

Kuna Rodrick mängust välja kukkus, läks järg
Mannyle, kes ütles kohe oma sõna välja.

Emma hakkas plaksutama, aga ma juhtisin
tähelepanu, et "BAPELSIN" pole päris sõna.
Ta ütles, et Manny lihtsalt õpib tähestikku ja et
me kõik peame teda "julgustama".

Ma jätsin protestimise ja sellest alates jäid
mängima ainult Manny, ema ja isa. Soovisin, et mu
kõrvaklapid poleks maetud kohvrite alla õlapauna,
sest järgmine poolteisttund oli päris valulik.

